

תת"ע 5914/07/14 - מדינת ישראל נגד רונן אמר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

30 נובמבר 2014

תת"ע 5914-07-14 מדינת ישראל נ' אמר

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

רונן אמר

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הנאשם נהג ברכב (אופנוע) ולא ציית לאות עצור שניתן לו ע"י שוטר במדים - זאת בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה.

הנאשם הודה בכך שנהג באופנוע במקום ובזמן כמצויין בכתב האישום אך כפר במיוחס לו - דהיינו כפר בביצוע העבירה הנטענת.

לנוכח הכפירה נקבע התיק להוכחות ובדין ההוכחות שנקבע (9/11/14) הציגו הצדדים את עדויותיהם וראיותיהם.

מטעם התביעה העיד השוטר מר ניסן כהן ובמסגרת עדותו הוגשו וסומנו מסמכים שערך כדלקמן: הזמנה לדין וכתב אישום (ת/1), דו"ח פעולה (ת/2), דו"ח מעצר (ת/3).

עוד הוגש מטעם התביעה תרשים שערך השוטר במהלך עדותו בפני בית המשפט (סומן ת/4).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר רונן אמר ובמסגרת עדותו הוגשו לבקשתו שתי תמונות של אופנועו אשר לדבריו צילם במקום (נ/1, נ/2).

בשים לב להתרשמותי הישירה מן העדויות ולאחר מתן הדעת לראיות ולסיכומי הצדדים, מסקנתי היא שהתביעה עמדה כנדרש בנטל ההוכחה בתיק זה וכי דין הנאשם לפיכך להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

הנאשם הודה כאמור - עוד בישיבת ההקראה ומאוחר יותר גם כעולה מעדותו בישיבת ההוכחות - כי אכן הוא נהג באופנוע במקום ובזמן כמתואר בכתב האישום.

אין גם מחלוקת כי הנאשם נשא עימו, על האופנוע (לשיטת הנאשם), ובידו תוך כדי רכיבה (לשיטת השוטר), גליל מאורך ובולט לעין (בצבע צהוב בולט) כעולה אגב מתמונות שהגיש הנאשם עצמו (נ/1, נ/2).

השוטר ערך דו"ח מפורט וגם דו"ח פעולה מפורט ומהם עולה - ולא מצאתי כי נסתר - שהוא עמד בקירבה רבה (בת מטרים ספורים) ממקום המעבר של הנאשם בסמוך אליו בכביש.

הנאשם אף אישר בעדותו את גירסת השוטר בדבר נתיב הנסיעה בו נע.

הנאשם גם אישר בעדותו שמדובר היה באירוע שהתרחש באור יום, בשעה 9:10 בבוקר,

בחודש מאי, וכי מזג האויר היה נאה.

אף שהנאשם נעצר מספר רחובות מן המקום, ידע הוא, מסיבה שלא פירט, לזכור, לדבריו, שהוא עקף רכב אחר אגב ביצוע פניה ימינה ולכן לא ראה את השוטר.

לא מצאתי כי נסתרה עדות השוטר על כי היה שדה ראייה ישיר בינו לבין הנאשם וכי הוא ראה את הנאשם מגיע לכיוונו והצביע לנאשם עם היד וסימן לו לעמוד בצד הדרך וכי הנאשם אף הסתכל לכיוונו, אך בחר להמשיך בנסיעה.

לא היתה מחלוקת כי השוטר היה לבוש מדים וכובע משטרה לראשו.

השוטר תיאר כי הנאשם רכב על אופנוע כאשר הוא אוחז את הגליל המדובר בידו.

אם רוצה אתה לפיכך לתהות אודות מה היה אולי מניע אפשרי לנאשם שלא לעצור בצד כמיצוות האות שניתן לו ע"י השוטר, הרי שלכאורה מצוי מניע שכזה.

חיזוק לא זניח לכך שלנאשם היתה מגמה ורוח דברים (אם ניתן להתבטא כך) שלא לציית להוראות השוטר, מוצא אתה גם בהתנהגות הנאשם לאחר שכבר עוכב לבסוף ע"י השוטר, שאז סירב הנאשם (בניגוד להוראות הדין) להזדהות בפני השוטר, ניסה להדוף את השוטר, וניסה לעזוב את המקום בטענה כי הוא מסרב להזדהות בפני שוטר זה וכי, לדבריו, יזדהה אך ורק בתחנת משטרה.

לציין אגב כי הנאשם לא העיד הלכה למעשה פוזיטיבית כי מצא הוא שהיתה כביכול היכרות קודמת בינו לבין השוטר.

הנאשם גם לא חקר כלל בחקירה נגדית את השוטר אודות כך ואודות כביכול הטרדה שטוען הנאשם שהטריד אותו השוטר.

לציין כי התנהגותו של הנאשם הנכבד הגיעה לכדי כך שהשוטר נאלץ להזמין ניידת נוספת כתיגבור ורק אז - כך גם לגירסת הנאשם עצמו - הסכים הוא להזדהות.

ובמילים אחרות: בכל הכבוד, התנהלותו ותגובותיו של הנאשם אף לאחר שעוכב לבסוף ע"י השוטר ברחוב אחר בעקבות כך שלא ציית לפני כן להוראה לעצור, יש בה כדי לתמוך במידה לא מעטה בטענה על כי מלכתחילה בחר כאמור הנאשם ברוח דברים של התעלמות מהוראת השוטר לעצור.

השוטר עשה עלי רושם מהימן ואובייקטיבי בעדותו ועל יסודה אני קובע כי הנאשם, בכל הכבוד, ראה גם ראה את דבר הוראת השוטר כלפיו לעצור בצד הדרך, אך בחר שלא לעצור.

אלא שגם אם הייתי קובע שהנאשם לא ראה את השוטר (כגירסתו של הנאשם) עדיין באה הפסיקה (ע"פ 77/61) וקובעת ומרחיבה כי גם אם צריך היה הנהג, כנהג מן היישוב, לראות את השוטר ואת הוראתו אך כשל מלעשות כן, עדיין מתגבשים יסודות העבירה.

לציין אגב כי הנאשם עצמו העיד כי בעת הרלבנטית (בפניה המתוארת) נע הוא לדבריו "במהירות יחסית נמוכה מאוד".

הנה כי כן, על יסוד הראיות שהונחו בפני אני קובע שהנאשם ראה את השוטר מורה לו לעצור והתעלם, ואף אם תמצא לומר (למרות מתן האמון כאמור בעדות השוטר) כי הנאשם לא ראה כלל (לדבריו) את השוטר במדים בנסיבות של קירבה בת מטרים ספורים ממנו, באור יום, בראות טובה ואגב נסיעה "במהירות יחסית נמוכה מאוד" כלשונו של הנאשם - קיבלת ממילא - לנוכח הפסיקה שאזכרה - כי גובשו יסודות העבירה המיוחסת.

לאור כל המפורט ומנותח לעיל - ואף בהינתן שעסקינן בעדות יחידה מטעם התביעה - מורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ח' כסלו תשע"ה , 30 נובמבר 2014, במעמד הצדדים